

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30.03.2000, sp. zn. 3 To 257/2000, ECLI:CZ:KSCB:2000:3.TO.257.2000.1

Číslo: 28/2001

Právní věta:

Důvodem pro rozhodnutí o pokračování v trestním stíhání obviněného podle § 308 odst. 1 tr. ř. nemůže být neplnění dohody o náhradě škody, na kterém nenese obviněný vinu.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 30.03.2000

Spisová značka: 3 To 257/2000

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněné

Předpisy: 141/1961 Sb. § 308 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích k stížnosti obžalovaného A. D. zrušil usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 3. 2000 sp. zn. 2 T 123/98 a okresnímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením ze dne 1. 3. 2000 sp. zn. 2 T 123/98 rozhodl Okresní soud v Českých Budějovicích tak, že podle § 308 odst. 1 tr. ř. se pokračuje v trestním stíhání obviněného A. D. pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., které bylo rozhodnutím téhož soudu ze dne 20. 1. 1999 podmíněně zastaveno na zkušební dobu jednoho a půl roku, jak je podrobně uvedeno ve výroku napadeného usnesení, neboť obviněný podmínkám zkušební doby nevyhověl. K odůvodnění svého rozhodnutí okresní soud jen velmi stručně uvedl, že obviněný neplní podmínky dohody o náhradě škody, a proto bylo o pokračování v trestním stíhání rozhodnuto.

Proti citovanému usnesení podal obžalovaný A. D. včas stížnost. V jejím odůvodnění uvedl, že poškozenému část škody uhradil, uhradil mu také náklady civilního řízení včetně úroků a část

pohledávky z předmětného trestního řízení, přičemž tuto pohledávku platí prostřednictvím svého zaměstnavatele. Namítl, že neporušil podmínky podmíněného zastavení, protože se snažil a stále snaží uhradit celou pohledávku podle svých finančních možností. Za tím účelem se dokonce přestěhoval ke svému bratrovi, aby nemusel platit bydlení v podnájmu. Navrhl, aby napadené usnesení bylo přezkoumáno a zrušeno.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl poté k závěru, že napadené usnesení nemůže obstát a musí být zrušeno, a to přinejmenším jako předčasné.

Okresní soud využil jako podklad ke svému rozhodnutí prakticky pouze vyjádření poškozeného I. B. Toto vyjádření je však poněkud nesrozumitelné a nejasné a nelze z něj učinit závěr o tom, co bylo na náhradě škody již zapláceno a co nikoliv, když poškozený má vůči obžalovanému dvě pohledávky pocházející ze dvou trestných činů, přičemž na jeden z nich dopadala amnestie a trestní stíhání bylo pro dotčený skutek zastaveno. Z první části tohoto vyjádření lze učinit i takový závěr, že obžalovaný hradil škodu a přestal ji hradit již před podáním obžaloby. V této souvislosti je pak třeba poukázat na to, že otázka dohody o náhradě škody a jejího faktického hrazení nebyla náležitě objasněna ani při hlavním líčení, které bezprostředně předcházelo podmíněnému zastavení. Z vyjádření poškozeného i ze stížnosti obžalovaného lze dovodit, že škoda je nějakým způsobem hrazena formou srážek ze mzdy obžalovaného. I když se lze domnívat, že se tak děje formou výkonu rozhodnutí, nebylo to spolehlivě zjištěno. Nelze tak zatím považovat za vyloučené, že srážky jsou prováděny na základě dohody obžalovaného a jeho zaměstnavatele.

I když se to v ustanovení § 308 odst. 1 tr. ř. o pokračování trestního stíhání výslovně neuvádí, lze z principu trestně právní odpovědnosti za jednání zaviněné dovodit, že i při zvažování postupu podle uvedeného zákonného ustanovení je třeba zkoumat, zda obžalovaný podmínky dohody o náhradě škody neplní zaviněně. Lze si totiž představit takový skutkový stav, kdy se obžalovaný bez vlastního zavinění dostane do situace, kdy objektivně nebude schopen podmínky dohody o náhradě škody plnit.

Ze shora uvedených hledisek se okresní soud projednávanou věcí nezabýval a pro své rozhodnutí si neopatřil dostatek podkladů. Nezbylo proto, než napadené usnesení jako předčasné a důkazně nepodložené zrušit a přikázat okresnímu soudu, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

V rámci nového projednání věci bude potřebné, aby okresní soud zjistil, která pohledávka poškozeného byla již uspokojena a která nikoliv a do jaké míry. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že povinnost nahradit škodu ve zkušební době byla v příslušném rozhodnutí stanovena ve vztahu k trestnému činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., když pro trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1 tr. zák. spáchaný jiným skutkem bylo trestní stíhání zastaveno z důvodu amnestie. V důsledku toho by také patrně nemohlo být z hlediska pokračování v trestním stíhání přihlédnuto k tomu, že obžalovaný dosud neuhradil poškozenému škodu vzniklou trestným činem zpronevěry. Bude-li zjištěno, že obžalovaný neplní dohodu o náhradě škody z trestného činu podvodu, bude muset okresní soud zkoumat, zda ji neplní zaviněně. Teprve pak bude možné rozhodnout o tom, zda podmíněné zastavení může být ponecháno v platnosti, či zda je třeba v trestním stíhání pokračovat. Ke shora uvedeným zjištěním bude patrně možné využít jednak výsledku obviněného a poškozeného, případně doložení písemného vyhotovení dohody, pokud existuje. Měl by být také opatřen příslušný občanskoprávní, případně exekuční spis. Ten může být významný pro posouzení, zda obviněný dohodu neplní zaviněně, a ke zjištění, zda srážky ze mzdy obžalovaného jsou prováděny v důsledku nařízení výkonu rozhodnutí, či zda jde o dohodu obžalovaného a jeho zaměstnavatele. Není přitom vyloučeno, že opatření těchto důkazů si vyžádá i další důkazy, které v tomto okamžiku výslovně označit nelze.